

A. Az elem neve
EMMAUSZ BÓLYBAN
Húsvéthétfői népszokás.

- B. Az érintett közösség(ek), csoport(ok) vagy egyén(ek) megnevezése**
- bolyi pincetulajdonosok
 - bolyi lakosság (családok, baráti társaságok)
 - bolyiak által meghívott nem bolyi vendégek

C. A jelölt elem rövid, szöveges leírása

A húsvéthétfői Emmausz-járás több mint 100 évre visszanyúló, bibliai gyökerű, német nemzetiséghez kapcsolódó szokás, amely a mai napig aktívan él a városkában. Húsvéthétfőn a délelőtti kálvária-dombi szentmise után megtelnek a bolyi pincefalu présházai. A családok, baráti társaságok meghívásra érkeznek, de sokan több helyre is betérnek, látogatják egymást. A pincegazdák az úton arra járó ismerősöket is behívják asztalukhoz. Az együttlét lényege a társas étkezés (a húsvéti ételek és a pincegazda kínálta borok ünnepi hangulatban, de kötetlen formában való közös elfogyasztása), a gyerekeket és a felnőtteket egyaránt megmozgató szabadtéri játékok. Énekszótól, zenétől, nevetéstől, beszélgetéstől hangosak a pincesorok. Mindez a kölcsönös ismerkedésre, a közösségi kapcsolatok megerősítésére, vagy újak kialakítására ad alkalmat az ünnep kereteiben, kimondatlanul is szimbolizálva a bibliai emmausz-történet lényegét: meghívlak asztalomhoz, hogy megtudd, ki vagyok.

A Bólyba az 1700-as években betelepült svábság (akkor az összlakosság 90-át alkották) által kialakított szokást mára az egész város magáénak érzi, és egyaránt éltetik a II. világháború után betelepített felvidéki magyarság és a rendszerváltás után pincetulajdonossá váló, bolyi gyökerekkel nem rendelkező Németországból érkező családok is.

D. A jelölést beküldő neve

Bóly Város Képviselő-testülete és civil szervezetei, valamint lakói nevében Hárs József polgármester megbízásából Rafa-Gyovai Dániel önkormányzati képviselő, az Erzsébet Vigadó vezetője.

E. A jelölés dátuma:
2011

1. Az elem azonosítása

a. Az elem elnevezése:
Emmausz Bólyban. Húsvéthétfői népszokás

b. Az elem egyéb elnevezései
Emmausz-járás. (A résztvevők az emmauszolók.)

c. Az érintett közösség(ek), csoport(ok) vagy egyén(ek) azonosítása

1. A pincéjüket húsvéthétfőn kinyitó pincegazdák között szoros baráti kapcsolat alakult ki az évek folyamán. Egész évben összejárnak, meglátogatják egymás pincéjét, kóstolják egymás borait. Ezen kapcsolatok egy része több generációra nyúlik vissza, de az új

pincetulajdonosokat is hamar befogadják maguk közé. A pincetulajdonosok között található 12-15 német állampolgár is, akik könnyedén beilleszkedtek ebbe a közösségbe. Mivel Bóly két nemzetiségű (sváb, magyar) település, nyelvi akadályok nem voltak a beilleszkedésnél. A település méretéhez képest (kb. 4000 fő) a városban igen sok a présház: a bólyi pincesoron 364 pince található. A hozzájuk tartozó földterületek és szőlő ültetvények művelés alatt állnak, nincs parlagon heverő birtok.

2. A bólyi lakosság szinte minden tagja érintett a húsvéthétfői Emmausz-járás kapcsán. Akik nem pincetulajdonosok, azok vagy valamelyik rokonukhoz vagy barátjukhoz mennek ki a pincesorra. Akad köztük olyan is, aki nem egy pincét/családot látogat meg, hanem a délután és este folyamán végigjárja a pincesor, és több helyre is betér. Bár az Emmausz-járás eredendően német népszokás, mára a Felvidékről betelepített magyarok is a magukénak érzik és nem ritka, hogy a két nemzetiség tagjai egy présházban ünnepelnek.

3. Bólyi hagyomány, hogy az itt élő pincegazdák húsvéthétfőn meghívják rokonaikat, barátait az ünnepségre. A meghívottak között vannak bólyi kötődésűek, de az élet úgy hozta, hogy már nem itt laknak és vannak olyanok is, akik soha nem kapcsolódtak semmilyen formában a településéhez.

d. Az elem földrajzi elhelyezkedése és elterjedtsége

Bóly város Baranya megye egykori mohácsi járásában fekszik. Mohács 15 kilométerre van a várostól keletre, Pécs 25 kilométerre nyugat irányban, dél felé pedig a villányi borok és Harkány gyógyvizei várják a térségbe látogatókat. A város sík területen fekszik, csupán kétszer három domb látható a település északi és déli határában. A várostól északra magasodik a Temető-domb, a Mária-hegy (Marienberg) és a Tukar. Az utóbbi két dombon vannak a szőlőterületek, az előbbin a Batthyány-Montenuovo mauzóleum és a temető tűnik szembe. A város déli területén emelkedik a Trischler-domb, a Szamárdomb és a Falu-dombja. Az utóbbi kettőn lakóházak vannak. A pincetulajdonosok (és egyébként az egész lakosság) e dombokat viszonyítási pontként használja, és aszerint határozza meg magát/őket, hogy pincéje melyiken fekszik. Jellemző, hogy mindhárom német elnevezésű domb a szőlőművelés helyszínéül szolgál.

A Bóly környéki falvak némelyikében (Máriakéménden Lánycsón, Töttösön és Szederkényben) tartanak Emmauszt. Magyarország több vidékén ismernek hasonló elnevezésű ünnepi alkalmakat. A „schwäbische Türkei” (Baranya, Somogy, Tolna megye) területén a német betelepültek falvaiban él. Ugyancsak a német eredetű etnikum a népszokás fenntartója Győr-Sopron megye nyugati területein. Érdekes még a budaörsi svábok húsvéthétfői Emmausza. Noha szőlőskertek és pincék ott is vannak, ők inkább valamiféle tavaszi zarándoklatot tartanak a határban ezen a napon. Kalocsa és Kecskemét környékén magyar településközösségek népszokása az Emmausz.

Német nyelvterületen Tirolban, Salzburgban, a Neckar völgyében, Böhmerwaldban, Oberschwaben környékén és a Rajna-vidék egyes településein ismernek a bólyi Emmausz-járáshoz hasonló húsvéthétfői népszokást. Ezek inkább csak Kálvária-járásról, illetve valamilyen szabadtéri vigasságról szólnak, amelyhez természetesen hozzátartoznak bizonyos gasztronómiai jellegzetességek. Nincs kimutatható kapcsolatuk a dél-baranyai húsvéthétfői népszokásaival.

e., Népszokás, társadalmi szokás

2. Az elem leírása

Lukács evangéliuma arról tudósít, hogy még a vasárnapi feltámadás napján Jézus Emmausz felé gyalogolt, amikor az úton találkozott két tanítványával. Ők ismerték a Messiás haláláról és feltámadásáról szóló prófétai jövendölést, és azon keseregtek, hogy az elvárt csoda nem teljesült. Amikor bealkonyult, mindhárman asztalhoz ültek Emmauszban. Ott aztán a Megváltó kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte és odanyújtotta nekik. Akkor a két tanítvány rádöbbsent, ki az idegen. De Jézus hirtelen eltűnt közülük.

A mai bólyi szokás tehát evangéliumi gyökerű. Német eredetének igazolására Bóly település történetéről is szólni kell.

Noha a falu nevét már egy 11. századi birtokadományozó oklevél említi, hitelt érdemlően csak a török kiűzése utáni községről beszélhetünk. A gazdátlanul maradt volt hódoltsági területeket udvarhű magyar főurak szerezték meg. Ez a hatalmas délkelet-baranyai birtok gróf Batthyány Ádám uradalma lett. Mivel a lakosság a hódoltság idején teljesen kipusztult, a birtokosok központi kamarai és helyi uradalmi szervezés révén igyekeztek ide földművelő jobbágyokat betelepíteni. Így kerültek az akkori Habsburg Birodalom különböző területeiről (Fuldai Apátság, Württemberg, Rajna-vidék, Bajorország) Bólyba a németek (svábok).

1809-ben Batthyány Iván szőlőtelepítésre alkalmas dombokat adott el a falu közvetlen közelében az igénylőknek. Ekkortájt épültek az első présházak is a *Hohnak*, *Marienbergnek*, *Tukárnak* elnevezett dűlőkben. Az erősen vallásos római katolikus bólyiak ezeknek a domboknak a központi részén emelkedő magaslaton alakították ki a kálvária stációit és 1843-ban a kápolnát.

A pincesorok és a Kálvária-domb közelsége legalább akkora szerepet játszhatott az Emmausz-járás népszokásának kialakulásban, mint a korabeli élet minden részét átszövő vallásos hit. Amikor a Kálvária-kápolna felépült, Baumholczer Menyhért plébános kívánságára ezután itt tartották a húsvéthétfői misét. A szertartás végeztével a férfiak egy kis baráti borkóstolón vettek részt a közeli pincékben, és megkésve érkeztek haza a családi asztalhoz, az ünnepi ebédre. Az asszonyok ennek a kellemetlenségnek a kiküszöbölésére azt találták ki, hogy a gyerekekkel együtt felkerekedtek, és a délutánt már minden családtag a pincesoron töltötte.

Kora délután kisebb-nagyobb csoportok indulnak a pincék felé. A régi időkben többnyire gyalog, manapság inkább autókkal. A gépkocsik inkább csak szállító eszközök, azon viszik ki a finom falatokat: hideg sült, húsvéti főtt tojás és főtt sonka, ecetes torma, pogácsa, ún. pekkos kifli. Miután mindent kipakoltak a sofőr hazaviszi az autót és gyalog megy vissza a pincébe.

Van olyan társaság, amelyben 30-40 fő alkotja a vendégkoszorút. A közös időtöltés mikéntje már nyilván korfüggő. A felnőttek koccintás után legtöbbször vidám beszélgetésbe kezdenek, esetleg barátságos kártyacsaták indulnak benn, vagy ha süt a nap, a présház elé állított, rágcálnivalóval és boroskancsókkal jól megrakott asztalokon.

Szinte egyetlen asztalról sem hiányzik ilyenkor az ún. pekkos kifli. (Ennek a jellegzetes sóskiflinek az elnevezése a *backen* = *süt* szóból származik, a szó végi *-s* képző viszont magyar.)

A pincék közelében lévő füves területeken férfiak fociznak, fejelőmeccsek zajlanak. Ahol vegyes a társaság, ott mozgásos játékok folynak (Adj király katonát, Utolsó pár előre fuss, fogócska, szembekötősdí stb.)

Közben megjelennek a pincesori zenészek, táncosok. Ezek egy részét az Erzsébet Vigadó munkatársai szervezik, de van köztük olyan, aki saját öröme egy-egy pohár borért és néhány forintért játssza el a nótákat. Ilyenkor elkerülhetetlen a közös éneklés. Van a szomszéd faluból rendszeresen visszajáró cigány tamburazenekar, amely szinte minden műfajban járatos. Eközben a Kántor-réten népi játszóház és kézműves foglalkozás várja a kicsiket. Bár voltak a vállalkozók részéről próbálkozások a „modern játékok” (légvár, körhinta) megjelenítésre, de olyan gyér volt az érdeklődés ezek iránt, hogy 2010-ben már nem valósult meg ez a program.

Szürkületkor vagy sötétedéskor a vacsora következik. Van olyan pince, ahol ez pincepörkölt, másoknál az uzsonnáról megmaradt sonkát és tojást fogyasztják el. Sokan villanyfénynél folytatják benn a prэшázban, de olykor-olykor tüzet raknak a prэшáz előtt.

Természetesen a húsvéthétfői mulatság nem lenne ennyire hangulatos, ha nem egy összeszokott közösség részvételével zajlana. A pincegazdák évközben is „együtt élnek”, hosszú beszélgetések és borkóstolók zajlanak a pincesoron. Rendszeresen összejárnak, megvitatják a mindennapi eseményeket. Szüretkor pedig segítenek egymásnak. Ez a kis közösség az évtizedek alatt többször átalakult, formálódott. A történelem viharai sem kímélték. A világháború utáni években lezajlott ki- és betelepítések hatására az addig csak svábokból álló közösség felvidékről betelepített magyarokkal bővült. Ők hamar beilleszkedtek a közösségbe, és aktív részeseivé váltak a pincesori mindennapoknak, és természetesen az Emmausznak is. A svábok közül többen is átjárnak mind a mai napig a felvidékiek pincéibe, mert igazi hangos és vidám nótázás csak ott van. Az arra járó cigány muzsikusokkal együtt éneklük a sváb és magyar nótákat. A rendszerváltás után pedig még újabb színekkel gazdagodott ez a közösség, hiszen több német állampolgár is vásárolt magának a bólyi pincesoron prэшázat, melyet átalakítás után lakóházként használ az év jelentős részében. Ők elsőként a sváb pincegazdákkal kerültek szorosabb kapcsolatban, de rövid idő után, a nyelvi akadályokat leküzdve (többen azóta megtanultak magyarul) a közösség teljes jogú tagjává váltak.

3. A szellemi örökség jelentősége

A bólyi Emmausz-járás naptári évenként csak egyszer történik: húsvéthétfőn. Ez azonban egyáltalán nem jelenti azt, hogy a közösség életében periférikus jelentőségű lenne. Ellenkezőleg; mind a településen élők, mind a vendégként az eseményen résztvevők tudatosan készülnek rá.

A helybeli rokoncsaládok, ismerősök és a pincetársaságok jó előre megbeszélik, egyeztetik a teendőket és a részvételt, de ha váratlan vendég érkezik, azt is szeretettel fogadják a bólyi pincesoron.

Az Emmausz jelentősége, hogy a város belső, családi jellegű ünnepe. Jellemzője a spontaneitás, mely egyben a közösség belső igényét is tükrözi a hagyományhoz való ragaszkodásban. A szokás egy működő közösség összetartozástudatát fejezi ki, erősíti meg évről évre.

Emellett nagyon jó példája a kulturális sokszínűség kölcsönös elismerésének, a különböző kulturális gyökerekkel rendelkező néprajzi csoportok, nemzetiségek szerves együttéléséről, egymásra hatásáról.

4. A megőrzéssel kapcsolatos intézkedések

a. Jelenlegi és korábbi erőfeszítések az elem megőrzésére

Az Emmausz-járás szokásának megőrzése Bóly lakosai és közösségei számára általában nem kívánt különleges erőfeszítést, mindig spontán módon szerveződött, a közösség belső igénye tartotta fenn.

A népszokás megőrződésének bizonyára több oka is van. Mint régi helyi néphagyományt – hiszen ők is bólyaik voltak – a Kádár-rendszer idején is elfogadták a hatalom képviselői. Valószínűleg nem örültek a közösség kohézióját elősegítő, eredetileg vallásos alapú eseménynek. Ám az Emmausz vendégei, távolabbi résztvevő közül egyre kevesebben tudtak a népszokás újszövetségi gyökeréről. És az is igaz lehet, hogy a régóta sikeresen és

folyamatosan működő bólyi pincetársaságok is bebizonyították már, hogy beszélgetésekkel, információcserével, kártyacsatákkal és egy kis étellel-itallal evilágivá tett rendszeres baráti összejövetelek senki ellen nem irányulnak.

1990 után abban változott lényegesen az Emmausz jelentősége és általános megítélése, hogy az egyéneken, családokon, civil közösségeken kívül a helyi község testületei, a hivatalos szervei is bekapcsolódtak fenntartásába és továbbélésének támogatásába. Mégpedig aktívan és hatékonyan.

A demokratikusan választott városvezetés érdeme, hogy az Emmausz központi színhelyét, a Kántor-rétet alkalmassá tették akár több ember egyidejű és kulturált szórakozására, együttlétére. Jelentős földmunkával járó tereprendezéssel kezdődött a folyamat. A nélkülözhetetlen infrastruktúra két eleme, a villanyáram és a folyóvíz is jelen van ma már.

A munkálatok úgy zajlottak le, hogy a pincesor képet nem változtatták meg. A 2007. augusztus 10-én hozott 10/2007-es számú képviselőtestületi rendeletében, a Helyi Építési Szabályzatban helyi területi védelem alá vette a teljes pincefalut. Ez a rendelet szabályozza a pincesori építkezéseket, felújításokat. Így a szokás közegét jelentő kulturális tér megőrzése biztosítottá vált.

Említésre méltó kezdeményezése a képviselő-testületnek, hogy Emmauszra Bóly partnertelepüléseinek küldöttségeit meghívják, és a vendégek egy-egy helyi pincegazdánál töltik a délutánt.

A város kulturális rendezvényeinek gazdája, az Erzsébet Vigadó is bekapcsolódott a programok szervezésébe. Zenekarok, tánccsoportok fellépését szervezi évről évre más fellépőkkel. A néptánccsoportok menettáncokkal valamint a nagyobb szabad térséggel rendelkező pincék előtt körtáncokkal szórakoztatják a közönséget. A körhinták, a légvárak, a léggömb- és szuvenirárusok megjelenése a régi falusi búcsúk és vásárok hangulatát idézték. Mivel számottevő érdeklődés nem volt irányukba szép lassan elkoptak. A tavalyi évtől - szintén az Erzsébet Vigadó szervezésében- kézművesek, népi játszóházak szórakoztatják a gyerekeket. A játékok mellett friss pekkes kifli várja az érdeklődőket, melyet finom mézédess márcsal öblíthetnek le.

Néhány éve a Bólyi Vegyeskar ünnepi hangversenyt ad ezen a napon rögtön ebéd után a Batthyány—Montenuovo-mauzóleumban. Ez az épület a pincefalú elején, a Kántor-rét közvetlen szomszédságában található. Az emmauszolók útba ejthetik, amikor kifelé tartanak a pincesorok valamelyikébe.

b. A megőrzés tervezett lépései

Egyelőre nem tapasztaljuk azt a veszélyt, hogy a bólyi Emmausz valamiféle idegenforgalmi kirakattá, turistalátványossággá degradálódjék. Erre többféle biztosíték is létezik. Az Emmausz nem volt soha, ma sem az, és a település vezetői, lakói szerint nem is lesz sok ezer embert vonzó tömegrendezvény. A prэшázak, még az ún. „nyitott pincék” is (az esztendő egyéb napjain is turisták vendéglátására, borkóstolóra berendezkedett épületek) befogadóképessége véges.

A helyi önkormányzat munkatervében is úgy szerepel az Emmausz mint „egy kisváros korlátozottan a nagy nyilvánosság számára szervezett húsvéthétfői hagyománya, amely a helyiek kreativitása révén bővíthető, továbbfejleszhető.” Az nem jósolható meg, hogy az esemény családi vagy nagyobb közösségeket megmozgató jellege lesz hangsúlyosabb a jövőben. Mind a lakosság, mind a településvezetés, mind Bóly két évtizede hivatalban lévő polgármestere a kétféle motiváció, illetve jelleg harmonikus arányának megvalósulását szeretné.

Sajátos szabályozó szerepet töltött és tölt be az időjárás. Mivel a húsvét mozgó tavaszi ünnep, sokszor nagyon korai időpontra esik az Emmausz is. Mert elsősorban mégiscsak szabadtéri

események sorából áll, a résztvevők száma nagymértékben függ attól, barátságos meleg és melengető napsütés van-e vagy épp ellenkezőleg.

A népszokás ébrentartásáért a helyi kommunikációs eszközök is sokat tesznek. 2010 tavaszán jelent meg dr. Rózsás József történelemtanár szerkesztésében egy A/5 formátumú, négy oldalas szórólap. A kiadvány első oldalán egy 1921-es fekete-fehér és egy 1994-ben készült színes Emmausz-fényképfelvétel látható. A két benti oldalon egy négyezer karakteres szöveges ismertetés található a népszokás eredetéről, múltjáról és jelenéről. Az utolsó oldal ugyancsak családi fényképeket mutat be, összesen nyolcat. (1939-től 1986-ig terjed a felvételek készítésének ideje.) A szórólap mind a bolyiak, mind vendégek körében tetszést aratott. /Egy példányát mellékeljük a Dokumentáció c. részben./

Körülbelül egy évtizede annak, hogy a Bólyi Városi Televízió minden esztendőben hosszabb-rövidebb riportban tudósít a húsvéthétfői pincesori eseményekről. Ezekből a lelkiismeretesen archivált anyagokból a jellegzetesen bólyi népszokás utóbbi évekbeli történetét is megismerheti az érdeklődő.

c. A megőrzést veszélyeztető, akadályozó tényezők, a közösségi védőintézkedések korlátai

A település felelősséget és anyagi áldozatot is vállaló testületei, közösségeinek többsége egyértelműen jelenlegi formájában támogatja az Emmausz-járást. Nem fenyegeti az a veszély, hogy gyökereit teljesen elvesztő, vásári forgataghoz hasonló evési-ivási alkalom lesz. Bizonyosan nem tudatos romboló szándék vezeti azokat a helyi lakosokat, akik ebben az irányban módosítanak. Szándékos megsemmisítésről vagy a népszokás tudatos deformálásáról valószínűleg nem kell tartani.

d. A jelölő fél, esetenként az érintett önkormányzatok, valamint közösségek, csoportok és egyének elkötelezettségének mértéke és megnyilvánulási formái:

1. Bólyi pincegazdák:

- A családi pincék tulajdonosai aligha szorulnak bármilyen útbaigazításra, tájékoztatásra, jó tanácsra.

Sokuknak már a dédapja is fogadta a nagycsalád tagjait, a jó barátokat és ismerősöket emmauszi találkozón, így a nagyapák és apák példája pedig abszolút eleven hagyomány. Persze mindig van új pincetulajdonos is. (Ők alkalmazkodtak az itteni rendhez, neofita hagyománytörés egyáltalán nem szokott előfordulni.)

Az előzetes szervezés aprómunkáit (pincetakarítás, fűtési lehetőség, étel-ital biztosítása, zenészek jelenléte, a kollektív kántor-réti program ismerete stb.) teljesen felesleges szorgalmazni, mert élő hagyomány minden mozzanat.

- Az ún. nyitott pincék és pincesori panziók tulajdonosai a csoportos vendéglátásban érdekeltek. Tevékenységükre szükség van, mert a családi méreteket meghaladó turistacsoportok ellátása másként nem képzelhető el.

2. Bóly Város Önkormányzata: elsősorban az esemény egyes mozzanatainak koordinálása a feladata. Ezt mind a képviselő-testület, mind a polgármester, mind a jegyző és hivatali apparátusa – fenntartások nélkül – vállalja.

Operatív feladatok:

- a pincefalu útjainak mindenkori biztosítása (szilárd burkolat)
- a Kántor-rét fűvének alkalmi lekaszálása
- a Kántor-rét infrastruktúrájának biztosítása (víz, villany, WC-k)
- tájékoztató táblák kihelyezése
- a helyi rendőrőrs néhány tagjának korlátozott biztonsági jelenléte az Emmauszon

3. Az Erzsébet Vigadó és Városi Könyvtár a közös és nyilvános kulturális műsorok kiválasztásában, a velük kapcsolatos szervezésben vesz részt.

Operatív feladatok:

- a művészeti csoportok részvételének és a fellépés részleteinek megszervezése
- a gyerekeknek szóló népi játszóház és kézműves foglalkozás megszervezése
- a szükséges hangosítás biztosítása

4. Tourinform Iroda:

A bólyi Emmausz hatékony propagálása a rendelkezésükre álló kommunikációs csatornákon

5. Német Kisebbségi Önkormányzat, Bóly:

Jelenlegi konkrét szerepe és felelőssége kimerül abban, hogy amikor német vendégeknek olyan csoportja érkezik Bólyba, akik nem rokonai valamelyik helyi lakosnak, illetve családnak, segítsenek a külföldiek tájékozódásában.

Operatív feladatok:

- a vendégcsoport előzetes tájékoztatása az Emmauszról
- kívánságukra szállás biztosítása a városban
- tolmácsszolgáltatás, kíséret, helyi aznapi tájékoztatás a pincefaluban és a Kántor-réten
- sváb hagyományok felelevenítése, bemutatása a délutáni programban

6. Bólyi Baráti Kör, Nyugdíjasok Malom Klubja, Bólyi Ifjúsági Egyesület, Bólyi Kulturális Egyesület:

Operatív feladatuk a partnertelepülések és partnerszervezetek vendégküldöttségeinek fogadása, elszállásolása; kísérésük, tájékoztatásuk húsvéthétfőn délután.

5. A közösség részvétele és hozzájárulása

a. Legelőször Bóly egyik legidősebb emberének, a 86 esztendőes Guth Józsefnek a visszaemlékezéseit hallgatta meg a város polgármestere és a Jelölés adminisztrációs munkáit végző nyugdíjas történelemtanár. A település közügyei iránt mindenkor érdeklődő személy információi és biztatása volt az első motiváló készítés a szellemi kulturális örökség jegyzékére történő jelentkezésben.

A következőkben 6-8 bólyi pincetársaság tagjait hallgattuk meg, stílszerűen a pincefaluban. Ők is a Jelölés elkészítése mellett voksoltak.

A képviselő-testület 3 tagú Oktatási, sport, kulturális és települési kapcsolatok bizottsága következett. Egyhangú döntés született.

Vita nélkül, sőt ésszerű kiegészítő megjegyzéseket téve Bóly Város Képviselő-testülete a kulturális bizottság előterjesztésében 2010. november 10-i ülésén fogadta el a Jelölés szándékát.

Ezt követte néhány napon belül a Német Kisebbségi Önkormányzat támogató döntése.

A helyi kulturális élet szervezéséért közvetlenül felelős Erzsébet Vigadó és Városi Könyvtár nemcsak nem zárkózott el, hanem máris aktivizálta magát: a 2010-es programot a pécsi EKF részeként reklámozták, és az operatív szervezőmunka minden területén (tánc csoportok, gyermekműsorok, zenészek) hasznos szervezőmunkát végeztek.

A bólyi civil szervezetek képviselői is hitet tettek a kezdeményezés támogatása mellett.

b. Alulírottak, Bóly Város hivatalos (választott) testületeinek megbízott képviselőiként, illetve a civil szféra érintett személyeiként a helyi mozi helyiségében 2010. november 11-én teljes körű tájékoztatást kaptunk Hárs József polgármestertől arról, hogy Bóly a Szellemi Kulturális

Örökség Igazgatóságára hivatalos J E L Ö L É S T nyújt be E M M A U S Z B Ó L Y B A N témában és címmel. A mellékelt nyilatkozatok aláírásával igazoljuk, hogy a Jelölés szövegét ismerjük, egyetértünk vele, és felterjesztésébe feltételek nélkül beleegyezzünk.

c. A felterjesztés felelősei igazolják és bizonyítják, hogy a Jelölés messzemenően tiszteletben tartja az UNESCO Egyezmény e tárgyra vonatkozó 13. cikke d. pontjának ii. alpontját; közösségi tabuk, titkos receptek, nem nyilvános mesterségbeli fogások nem szerepelnek benne. A hasonló jellegű kulturális örökséghez (húsvéthétfői népszokások) való jogi hozzáférés szokásos eljárásait tiszteletben tartjuk.

DOKUMENTÁCIÓ

a. Jelölési kérelmünkhöz csatoljuk az alábbi dokumentumokat:

1. 36 db fénykép puha fedelű fényképalbumban
2. 20 perces szerkesztett film DVD-n
3. 2 db térkép (Délkelet-Baranya és a bolyi pincefalu)
4. 1 db színes szórólap
5. 1 db fénymásolat a húsvéthétfői bolyi népszokásról nyomtatott néprajzi műből
6. 1 db jegyzőkönyv a 2010. november 11-én megtartott városi fórumról
7. 21 db támogatói nyilatkozat
8. 5 db Lemondó nyilatkozat
9. 1 db DVD-rom (a pályázat anyaga digitális formában)

b. Jelen Jelölés minden szöveges és képes részének szerzői jogáról a Szentendrei Néprajzi Múzeum javára ezennel lemondunk.

ALÁÍRÁS A JELÖLÉST LEBONYOLÍTÓ NEVÉBEN:

Hárs József
Bóly Város polgármestere

Rafa-Gyovai Dániel
önkormányzati képviselő

Bóly, 2011. március 31.